

การประยุกต์ใช้แบบจำลองการเสื่อมสภาพของโครงสร้างทางในการวางแผนงานบำรุงทั่วไปโดยวิธีเคราะห์ค่าใช้จ่ายตลอดอายุการใช้งาน

Application of Structural Deterioration Model for Pavement Maintenance Planning Based on Life Cycle Cost Analysis

ทวี ก่อพงศ์เจริญชัย และ วิศวน พรพย์สมพล

Thawee Korpongcharoenchai and Wisanu Subsompon

ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จพalgoing ถนนมหาวิทยาลัย ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

E-mail: thavee.k@gmail.com, wisanu.s@chula.ac.th

บทคัดย่อ

ปัจจุบันการวางแผนงบประมาณสำหรับงานเสริมผิวทาง และการบูรณะโครงสร้างทางในประเทศไทยใช้การพิจารณาจากค่าดัชนีความขรุขระสำคัญ (International Roughness Index, IRI) เป็นตัวชี้วัดระดับการให้บริการของสายทางเป็นหลัก รวมถึงข้อมูลความเสียหายผิวทาง อายุผิวทางและปริมาณการจราจร เป็นต้น อย่างไรก็ตามปัจจัยดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความเสียหายในระดับผิวทางท่านั้น โดยไม่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความแข็งแรงหรืออายุคงเหลือของโครงสร้างทางได้ งานวิจัยนี้จึงนำเสนอกรอบวิธีคิดในการวิเคราะห์หารูปแบบวิธีการซ่อมบำรุงที่ทำให้ค่าใช้จ่ายลดลงอย่างการใช้งานต่อที่สุด ระหว่างแนวทางการซ่อมบำรุง แบบเสริมผิวทางและการบูรณะโครงสร้างชั้นทาง โดยอาศัยข้อมูลจากแบบจำลองการเดินทางของผู้เดินทาง

Abstract

At present, budget planning for pavement overlay and road rehabilitation in Thailand is based on International Roughness Index (IRI) as a key indicator which represents road serviceability level. Other considered factors are pavement distresses, pavement age, and traffic volume. However, these factors only present the damage at pavement surface and not reflect strength or remaining service life of pavement structure. Therefore, the objective of this research is to propose analytical framework

considering life-cycle cost to help select pavement treatment types between pavement overlay and rehabilitation based on data from structural deterioration model.

1. үнүй

ความเสียหายของถนนที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปมีสาเหตุที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ การเสื่อมสภาพตามธรรมชาติ เช่น ผลกระทบจากสภาพแวดล้อม สภาพอากาศ การเสื่อมสภาพของวัสดุ เป็นต้น และการเสื่อมสภาพจากการใช้งาน เนื่องจากการรับน้ำหนักของขາนพานะ ดังนั้นเมื่อดูถนนถูกใช้งานไปตามระยะเวลา ก็จะทำให้คุณภาพในการให้บริการ นั้นลดต่ำลงทั้งในเรื่องของความเสียหายที่เกิดขึ้นบนผิวทาง และความสามารถในการรับน้ำหนักของโครงสร้างทาง ปัจจุบันกรมทางหลวงใช้ระบบบริหารงานบำรุงทาง Thailand Pavement Management System (TPMS) เพื่อ วางแผนงบประมาณงานซ่อมบำรุงของทาง โดยใช้ค่าตัดขีน ความชุกร่องรอย (IRI) เป็นปัจจัยหลัก และพิจารณา ร่วมกับสภาพความเสียหายของผิวทาง อาชญากรรมการของผิว ทาง และปริมาณจราจร ในการวางแผนงานซ่อมบำรุง ซึ่ง ปัจจัยดังกล่าว เป็นปัจจัยที่สะท้อนถึงการเสื่อมสภาพใน ระดับผิวทางแต่ไม่สะท้อนถึงความสามารถในการรับ น้ำหนักของชั้นโครงสร้าง ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกวิธี ซ่อมบำรุงระหว่างการเสริมผิวทาง (Pavement Overlay) และการบูรณะ โครงสร้างทาง (Rehabilitation) ที่ต้องอาศัย

RECEIVED 3 December, 2012

ACCEPTED 7 January, 2013